

Hiob 29

Septuaginta (LXX)



- 1 ἔτι δὲ προσθεὶς ἰωβ εἶπεν τῷ προοιμίῳ
- 2 τίς ἂν με θεΐῃ κατὰ μῆνα ἔμπροσθεν ἡμερῶν ὧν με ὁ θεὸς ἐφύλαξεν
- 3 ὥς ὅτε ἡῦγει ὁ λύχνος αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς μου ὅτε τῷ φωτὶ αὐτοῦ ἐπορευόμην ἐν σκότει
- 4 ὅτε ἤμην ἐπιβρίθων ὁδοῖς ὅτε ὁ θεὸς ἐπισκοπὴν ἐποιεῖτο τοῦ οἴκου μου
- 5 ὅτε ἤμην ὑλώδης λίαν κύκλῳ δέ μου οἱ παῖδες
- 6 ὅτε ἐχέοντό μου αἱ ὁδοὶ βουτύρῳ τὰ δὲ ὄρη μου ἐχέοντο γάλακτι
- 7 ὅτε ἐξεπορευόμην ὄρθριος ἐν πόλει ἐν δὲ πλατείαις ἐτίθετό μου ὁ δίφρος
- 8 ἰδόντες με νεανίσκοι ἐκρύβησαν πρεσβῦται δὲ πάντες ἔστησαν
- 9 ἄδροι δὲ ἐπαύσαντο λαλοῦντες δάκτυλον ἐπιθέντες ἐπὶ στόματι
- 10 οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐμακάρισάν με καὶ γλῶσσα αὐτῶν τῷ λάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη
- 11 ὅτι οὗς ἤκουσεν καὶ ἐμακάρισέν με ὁφθαλμοὶ δὲ ἰδὼν με ἐξέκλινεν
- 12 διέσωσα γὰρ πτωχὸν ἐκ χειρὸς δυνάστου καὶ ὀρφανῷ ᾧ οὐκ ἦν βοηθὸς ἐβοήθησα
- 13 εὐλόγια ἀπολλυμένων ἐπ' ἐμὲ ἔλθοι στόμα δὲ χήρας με εὐλόγησεν
- 14 δικαιοσύνην δὲ ἐνεδεδύκειν ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι
- 15 ὁφθαλμοὶ ἤμην τυφλῶν ποῦς δὲ χλωῶν
- 16 ἐγὼ ἤμην πατὴρ ἀδυνάτων δίκην δὲ ἦν οὐκ ἦδεν ἐξιχνίασα
- 17 συνέτριψα δὲ μύλας ἀδίκων ἐκ δὲ μέσου τῶν ὀδόντων αὐτῶν ἄρπαγμα ἐξέσπασα
- 18 εἶπα δέ ἡ ἡλικία μου γηράσει ὥσπερ στέλεχος φοίνικος πολὺν χρόνον βιώσω
- 19 ἡ ῥίζα μου διήνοικται ἐπὶ ὕδατος καὶ δρόσος ἀνλισθήσεται ἐν τῷ θερισμῷ μου
- 20 ἡ δόξα μου καινὴ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ τόξον μου ἐν χειρὶ αὐτοῦ πορεύσεται
- 21 ἐμοῦ ἀκούσαντες προσέσχον ἐσιώπησαν δὲ ἐπὶ τῇ ἐμῇ βουλῇ

22 ἐπὶ δὲ τῷ ἔμῳ ῥήματι οὐ προσέθεντο περιχαρεῖς δὲ ἐγίνοντο ὅποτε αὐτοῖς ἐλάλουν

23 ὥσπερ γῆ διψῶσα προσδεχομένη τὸν ὑετὸν οὕτως οὗτοι τὴν ἐμὴν λαλίαν

24 ἐὰν γελάσω πρὸς αὐτούς οὐ μὴ πιστεύσωσιν καὶ φῶς τοῦ προσώπου μου οὐκ ἀπέπιπτεν

25 ἐξελεξάμην ὁδὸν αὐτῶν καὶ ἐκάθισα ἄρχων καὶ κατεσκήνουν ὡσεὶ βασιλεὺς ἐν μονοζώνοις ὃν τρόπον παθεινὸς παρακαλῶν